यमप्यात्मतुल्यैर्हतैर्बन्धुभिरक्षादिभिस्तप्ताः यथा तप्तेन लौहेन १२ सर्गः
तप्तस्य लौहस्य सन्धिर्घटना भवति तथा परेण रामेणापि नोऽ
स्माकं सन्धिरस्तु उभयोः सन्तप्तयोः सन्धिरिति न्यायात् अतः
सीतां विमुञ्च त्यज॥ ४० ॥

सन्धुक्षितं मण्डलचण्डवातैरमर्षतीक्ष्णं क्षितिपाल
तेजः। सामाम्भसा शान्तिमुपैतु राजन् प्रसीद जीवाम
सबन्धुभृत्याः ॥ ४१ ॥

यदि च तेन तप्तेनापि सता न्यायसा न सन्धानं तदा सर्व्वे जं०म०
वयं न जीवामः तव तेजसोविनाशकत्वादिति दर्शयन्नाह सन्धु
क्षितमित्यादि। क्षितिपालतेजः सीताविरोगजं इन्द्रादिमण्ड
लैश्चण्डवातैरिव सन्धुक्षितं दीपितं अमर्षतीक्ष्णं असहिष्णु तथा
सह्यं सामाम्भसा साम्ना सन्धिना अम्भसेव शान्तिमुपैतु हे राज
न्प्रसीद किं संरम्भेण अन्यथा तमारण्योऽग्निरिव दुःखामर्षज
न्तेजोविक्रमयतीति ॥ ४१ ॥

सन्धुक्षितमित्यादि। सन्धिं विनापि जीवनं नास्तीति दर्शयितु भ०
मिदमुच्यते क्षितिपालस्य तेजः साम्ना सन्धिना अम्भसा जलेनेव
शान्तिमुपैतु गच्छतु तेजःशब्देनात्र सीताविरहमन्युजोऽग्निरूप
लक्ष्यते कीदृशं तेजः इन्द्रादिराजमण्डलैः प्रचण्डवातैरिव सन्धु
क्षितं दीपितं अमर्षेण पराभवासहिष्णुतया तीक्ष्णमसह्यं तस्मात्